

VIDA GERGELY

Alsóörs, némafilm

[mi csitíthatná]

De mi csitíthatná
ezt a dermesztően
vidám csacsogást,
ami úgy áll össze
a fejedben, mint egy
nyaralás pontosan
kiszámolt végösszege?

A pokróc által kitakart
két négyzetméteren
ernyedten feszeng a test,
már ha fizikálisan
nem lenne önellentmondás,
mintha büntudata volna,
hogy mára végérvényesen
ez az ő helye marad,
és nem másé.

Éppen az, hogy nem vagy szarul,
vértként szorul rád a strand,
fény és csillogás, amíg a bőröd
be nem issza a naptejet.

[néhány alapszabály]

Ha későn érsz ki a partra,
a napozással érdemes
egészen délután háromig várni.
Fürdőzés után, akárhogy is,
naptejjel újra kend be magad,
mert nem úgy véd már,

mint előtte.
Vannak, akik fehér pólóban
mennek a vízbe.
Vannak, akik egész nap
a füzek alatt ejtőznek.
Talán Lázárként pólyákba csavarva
kellene itt feküdni, szívem,
míg az árnyék ideér.

*[két sajtos-tejfölös, egy kóla (két pohárral),
szódavíz, korsó Soproni vagy Dreher(?)]*

Átsüt a nap a belső rolón, csíkjai
megmaradnak egy darabig.
A sor eleje egyszer talán
elér hozzám,
hogy a megnevezés bizonyossága
legyen akkor pont
az i-n.
Mormolhatom a listát addig
az előre rögzített rendben,
akár a rózsafüzért,
egy-két tétel így is
végtelenül képlékeny,
bár magabiztosan kibökött
változat lesz csupán.
A konyha mélyéből,
ahonnan az illatok jönnek,
egy lendülő króm felületről
fény szökik a szemembe.
A lángos krátereiben
a tegnap éjszaka anyagát
figyelem, meg a holnapét,
a gyerekek kedvéért
legyen elég a lereszelt telihold.